

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/1119

af 30. juni 2021

om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelser fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den eksistentielle trussel, som klimaændringerne udgør, kræver højere ambitioner og en større klimaindsats fra Unionens og medlemsstaternes side. Unionen forpligter sig til at gøre en større indsats for at håndtere klimaændringerne og gennemføre Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (»Parisaftalen«) ⁽⁴⁾, på grundlag af dens principper og på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige viden inden for rammerne af det langsigtede temperaturmål, der er fastsat i Parisaftalen.
- (2) Kommissionen har i sin meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (»den europæiske grønne pagt«) fastsat en ny vækststrategi, der sigter mod at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der i 2050 ikke længere er nogen nettoemissioner af drivhusgasser, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Den europæiske grønne pagt har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Samtidig skal omstillingen være retfærdig og inklusiv, så ingen lades i stikken.
- (3) Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) giver i sin særrapport om virkningerne af global opvarmning på 1,5 °C over det førindustrielle niveau og relaterede globale drivhusgasemissioner i forbindelse med en styrkelse af den globale reaktion på truslen fra klimaændringer, bæredygtig udvikling og bestræbelser på at udrydde fattigdom fra 2018 et stærkt videnskabeligt grundlag for håndteringen af klimaændringer og understreger behovet for hurtigt at styrke klimaindsatsen og for at fortsætte omstillingen til en klimaneutral økonomi. Nævnte rapport bekræfter, at

⁽¹⁾ EUT C 364 af 28.10.2020, s. 143, og EUT C 10 af 11.1.2021, s. 69.

⁽²⁾ EUT C 324 af 1.10.2020, s. 58.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 24.6.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.6.2021.

⁽⁴⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

det haster med at reducere drivhusgasemissionerne, og at klimaændringerne bør begrænses til 1,5 °C, navnlig for at reducere sandsynligheden for ekstreme vejrhændelser og at nå vippepunkterne. Den Mellestatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) viser i sin globale rapport om vurdering af biodiversitet og økosystemydelser fra 2019 et tab af biodiversitet over hele verden, og at klimaændringer er den tredjestørste årsag til tab af biodiversitet.

- (4) Et fast, langsigtet mål er af afgørende betydning for at bidrage til den økonomiske og samfundsmæssige forandring, beskæftigelse af høj kvalitet, bæredygtig vækst og opfyldelsen af De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling samt for på en retfærdig, socialt afbalanceret og omkostningseffektiv måde at nå det langsigtede temperaturmål, der er fastsat i Parisaftalen.
- (5) Det er nødvendigt at adressere de voksende klimarelaterede sundhedsrisici, herunder hyppigere og mere intense hedeølger, naturbrande og oversvømmelser, fødevarer- og vandsikkerhed og sikkerhedstrusler samt fremkomsten og spredningen af smitsomme sygdomme. Som bebudet i sin meddelelse af 24. februar 2021 med titlen »Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer« har Kommissionen lanceret et europæisk klima- og sundhedsobservatorium under den europæiske klimatilpasningsplatform Climate-ADAPT for bedre at forstå, foregribe og minimere klimarelaterede sundhedsrisici.
- (6) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 37 heri, som sigter mod at fremme integreringen af et højt miljøbeskyttelsesniveau og forbedre miljøkvaliteten i Unionens politikker i overensstemmelse med princippet om en bæredygtig udvikling.
- (7) Alle sektorer i økonomien i Unionen bør have mulighed for at medvirke til klimaindsatsen med henblik på at bidrage til at sikre industrielt lederskab inden for global innovation. I kraft af Unionens lovgivningsmæssige rammer og industriens bestræbelser er det muligt at afkoble økonomisk vækst fra drivhusgasemissioner. For eksempel blev drivhusgasemissionerne i Unionen i perioden 1990-2019 reduceret med 24 %, mens økonomien voksede med 60 % i samme periode. Uden at det berører bindende lovgivning og andre initiativer vedtaget på EU-plan bør alle sektorer i økonomien — herunder energi-, industri-, transport-, varme-, køle- og bygningssektoren, landbrugssektoren, sektoren for affalds- og arealanvendelse og ændringer i arealanvendelsen samt skovbrugssektoren, og uanset om disse sektorer er omfattet af ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen (»EU ETS«) — spille en rolle med hensyn til at bidrage til at opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050. For at styrke inddragelsen af alle økonomiske aktører bør Kommissionen fremme sektorspecifikke klimadialoger og -partnerskaber ved at bringe centrale interessenter sammen på en inkluderende og repræsentativ måde for at tilskynde sektorerne selv til at udarbejde vejledende, frivillige køreplaner og planlægge deres omstilling hen imod at nå Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050. Sådanne køreplaner kan yde et værdifuldt bidrag til at bistå sektorer med at planlægge de nødvendige investeringer i forbindelse med omstillingen til en klimaneutral økonomi og kan også bidrage til at styrke sektorengagementet i bestræbelserne på at finde klimaneutrale løsninger. Sådanne køreplaner kan også supplere eksisterende initiativer, herunder den europæiske batterialliance og den europæiske alliance for ren brint, som fremmer industrielt samarbejde i forbindelse med omstillingen til klimaneutralitet.
- (8) Parisaftalen fastsætter i aftalens artikel 2, stk. 1, litra a), et langsigtet temperaturmål, og har til formål at styrke den globale reaktion på truslen fra klimaændringer ved at øge tilpasningsevnen over for de skadelige virkninger af klimaændringer, jf. aftalens artikel 2, stk. 1, litra b), og ved at lede finansielle strømme i retning af lave drivhusgasemissioner og klimarobust udvikling, jf. aftalens artikel 2, stk. 1, litra c). Denne forordning bør som de overordnede rammer for Unionens bidrag til Parisaftalen sikre, at både Unionen og medlemsstaterne bidrager til den i Parisaftalen omhandlede globale indsats over for klimaændringer.

- (9) Unionens og medlemsstaternes klimaindsats har til formål at beskytte mennesker og planeten, velfærd, velstand, økonomien, sundhed, fødevarsystemerne, økosystemernes integritet og biodiversiteten mod truslen fra klimaændringer inden for rammerne af De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og med henblik på at opfylde målene i Parisaftalen, maksimere velstanden inden for klodens begrænsninger og forøge samfundets modstandsdygtighed og mindske samfundets sårbarhed over for klimaændringer. I lyset heraf bør Unionens og medlemsstaternes tiltag være styret af forsigtighedsprincippet og princippet om, at forureneren betaler, som er fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og bør også tage hensyn til princippet om »energieffektivitet først« i energiunionen og princippet om »ikke at gøre skade« i den europæiske grønne pagt.
- (10) Opnåelse af klimaneutralitet bør kræve bidrag fra alle økonomiske sektorer, for hvilke emissioner eller optag af drivhusgasser er reguleret i EU-retten.
- (11) I lyset af energiproduktionens og -forbrugets betydning for niveauet af drivhusgasemissioner er det af afgørende betydning at sikre en omstilling til et trykt, bæredygtigt, økonomisk overkommeligt og sikkert energisystem, der bygger på anvendelsen af vedvarende energi, et velfungerende indre marked for energi og forbedring af energieffektiviteten, samtidig med at energifattigdom reduceres. Digital omstilling, teknologisk innovation og forskning og udvikling er også vigtige drivkræfter for at nå målet om klimaneutralitet.
- (12) Unionen har indført en lovgivningsmæssig ramme med henblik på at nå 2030-målet for reduktion af drivhusgasemissioner, som blev vedtaget i 2014 før Parisaftalens ikrafttræden. Den lovgivning, der gennemfører dette mål, består bl.a. af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁵⁾, som etablerer EU ETS, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 ⁽⁶⁾, som indfører nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner frem til 2030, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 ⁽⁷⁾, som pålægger medlemsstaterne at opveje drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug.
- (13) EU ETS er en hjørnesten i Unionens klimapolitik og udgør dens centrale redskab til reduktion af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv måde.
- (14) Kommissionen har i sin meddelelse af 28. november 2018 med titlen »En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi« fremlagt en vision for at opnå drivhusgasneutralitet i Unionen senest i 2050 gennem en socialt retfærdig og omkostningseffektiv omstilling.
- (15) Unionen har gennem pakken af 30. november 2016 med titlen »Ren energi til alle europæere« fulgt en ambitiøs dekarboniseringsdagsorden, navnlig ved at opbygge en robust energiunion, der omfatter 2030-målet for energieffektivitet og anvendelsen af vedvarende energi i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽⁸⁾ og (EU) 2018/2001 ⁽⁹⁾, og ved at styrke relevant lovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽¹⁰⁾.
- (16) Unionen er en global leder i omstillingen hen imod klimaneutralitet, og den er fast besluttet på at bidrage til at hæve det globale ambitionsniveau og styrke den globale reaktion på klimaændringer ved hjælp af alle de værktøjer, den har til rådighed, herunder klimadiplomati.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

- (17) Unionen bør fortsætte sin klimaindsats og sit internationale klimalederskab efter 2050 for at beskytte mennesker og planeten mod truslen fra farlige klimaændringer og leve op til det langsigtede temperaturmål, der er fastsat i Parisaftalen og i overensstemmelse med de videnskabelige vurderinger fra IPCC, IPBES og det europæiske videnskabeligt rådgivende organ om klimaændringer samt vurderingerne fra andre internationale organer.
- (18) Der findes stadig en risiko for kulstoflækage for så vidt angår de internationale partnere, der ikke har de samme klimabeskyttelsesstandarder som Unionen. Kommissionen har derfor til hensigt at foreslå en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme for udvalgte sektorer med henblik på at mindske sådanne risici på en måde, der er forenelig med Verdenshandelsorganisationens regler. Det er desuden vigtigt at opretholde effektive politiske incitamentter til støtte for teknologiske løsninger og innovationer, der muliggør omstillingen til en konkurrencedygtig klimaneutral økonomi i Unionen, samtidig med at der skabes investeringssikkerhed.
- (19) Europa-Parlamentet har i sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt opfordret til, at den nødvendige overgang til et klimaneutralt samfund sker senest i 2050, og at denne gøres til en europæisk succeshistorie, og har i sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen erklæret, at der er tale om en klima- og miljøkrise. Det har også gentagne gange opfordret Unionen til at forhøje sit klimamål for 2030 og til, at det pågældende højere mål skal indgå som en del af denne forordning. Det Europæiske Råd nåede i sine konklusioner af 12. december 2019 til enighed om målet om at opnå en klimaneutral Union senest i 2050 i overensstemmelse med målene i Parisaftalen, og det anerkendte også, at det er nødvendigt at indføre en befordrende ramme, som er til gavn for alle medlemsstaterne og omfatter passende instrumenter, incitamentter, støtte og investeringer, for at sikre en omkostningseffektiv, retfærdig samt socialt afbalanceret og fair omstilling under hensyntagen til de forskellige nationale forhold med hensyn til udgangspunkter. Det gjorde også opmærksom på, at omstillingen vil kræve betydelige offentlige og private investeringer. Den 6. marts 2020 forelagde Unionen sin langsigtede udviklingsstrategi for lave drivhusgasemissioner og den 17. december 2020 sit nationalt bestemte bidrag efter disses vedtagelse i Rådet for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC).
- (20) Unionen bør sigte mod at opnå en balance mellem menneskeskabte emissioner i hele økonomien fra kilder og optag gennem dræn af drivhusgasser internt i Unionen senest i 2050 og, hvor det er relevant, opnå negative emissioner derefter. Dette mål bør omfatte EU-dækkende drivhusgasemissioner og optag, der er reguleret i EU-retten. Det bør være muligt at adressere sådanne emissioner og optag i forbindelse med gennemgangen af den relevante klima- og energilovgivning. Dræn omfatter naturlige og teknologiske løsninger som rapporteret i Unionens drivhusgasopgørelser til UNFCCC. Løsninger, der er baseret på CO₂-opsamling og -lagring (CCS) og teknologier til CO₂-opsamling og -anvendelse (CCU), kan spille en rolle for dekarboniseringen, navnlig hvad angår reduktion af procesemissioner i industrien, for de medlemsstater, der vælger denne teknologi. Unionen har et EU-dækkende mål om klimaneutralitet senest i 2050, som bør forfølges kollektivt af alle medlemsstaterne, og medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at nå dette mål. Foranstaltningerne på EU-plan vil udgøre en vigtig del af de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå målet.
- (21) I sine konklusioner af 8. og 9. marts 2007 og af 23. og 24. oktober 2014 godkendte Det Europæiske Råd henholdsvis Unionens mål for reduktionen af drivhusgasemissioner for 2020 og klima- og energirammen for 2030. Denne forordnings bestemmelser om fastsættelsen af EU-klimamålet for 2040 berører ikke Det Europæiske Råds rolle som fastsat i traktaterne med hensyn til at fastlægge Unionens overordnede politiske retningslinjer og prioriteter for udviklingen af Unionens klimapolitik.
- (22) Kulstofdræn spiller en afgørende rolle i omstillingen til klimaneutralitet i Unionen, og navnlig landbrugs-, skovbrugs- og arealanvendelsessektorerne yder et vigtigt bidrag i den forbindelse. Som bebudet i sin meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevaresystem« vil Kommissionen fremme en ny grøn forretningsmodel, som belønner arealforvaltere for reduktion af drivhusgasemissioner og for kulstoffjernelse i det kommende initiativ vedrørende kulstoflagrende dyrkning. Kommissionen har endvidere i sin

meddelelse af 11. marts 2020 med titlen »En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa« forpligtet sig til at udvikle et regelsæt for certificering af CO₂-fjernelse på grundlag af et robust og gennemslagsigt CO₂-regnskab til overvågning og verificering af ægtheden af CO₂-fjernelser, samtidig med at det sikres, at der ikke er negative indvirkninger på miljøet, navnlig biodiversiteten, på folkesundheden eller på sociale eller økonomiske mål.

- (23) Genopretningen af økosystemer vil bidrage til at bevare, forvalte og forbedre de naturlige dræn, fremme biodiversitet og samtidig bekæmpe klimaændringer. Skovenes tredobbelte rolle, nemlig som dræn, lagring og erstatning, bidrager endvidere til at reducere drivhusgasserne i atmosfæren og sikrer samtidig, at skovene fortsat kan vokse og levere mange andre tjenester.
- (24) Videnskabelig ekspertise og den bedste tilgængelige og ajourførte dokumentation samt oplysninger om klimaændringer, der både er faktuelle og gennemslagsige, er bydende nødvendige og skal understøtte Unionens klimaindsats og bestræbelser på at opnå klimaneutralitet senest i 2050. Der bør oprettes et europæisk videnskabeligt rådgivende organ om klimaændringer (»det rådgivende organ«), der skal tjene som referencepunkt for videnskabelig viden om klimaændringer i kraft af sin uafhængighed og videnskabelige og tekniske ekspertise. Det rådgivende organ bør supplere Det Europæiske Miljøagentur (EEA's) arbejde, samtidig med at det handler uafhængigt i udførelsen af sine opgaver. Dets mission bør ikke overlappende med IPCC's mission på internationalt plan. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009⁽¹¹⁾ bør derfor ændres med henblik på at oprette det rådgivende organ. Nationale rådgivende organer om klima kan spille en vigtig rolle med hensyn til bl.a. at yde videnskabelig ekspertrådgivning om klimapolitik til de relevante nationale myndigheder, som de er blevet pålagt af den pågældende medlemsstat i de medlemsstater, hvor sådanne findes. Medlemsstater, der ikke allerede har gjort det, opfordres derfor til at oprette et nationalt rådgivende organ om klima.
- (25) Omstillingen til klimaneutralitet kræver ændringer på tværs af alle politiske områder og en kollektiv indsats i alle sektorer inden for økonomien og af samfundet, hvilket fremgår af den europæiske grønne pagt. Det Europæiske Råd fastslog i sine konklusioner af 12. december 2019, at al relevant EU-lovgivning og alle relevante EU-politikker skal være i overensstemmelse med og bidrage til at nå målet om klimaneutralitet, samtidig med at der tages hensyn til lige vilkår, og det opfordrede Kommissionen til at undersøge, om dette kræver en tilpasning af de gældende regler.
- (26) Som bebudet i den europæiske grønne pagt vurderede Kommissionen Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner inden 2030 i sin meddelelse af 17. september 2020 med titlen »Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne«. Kommissionen gjorde dette på grundlag af en omfattende konsekvensanalyse og under hensyntagen til sin analyse af de integrerede nationale energi- og klimaplaner, som forelægges den i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999⁽¹²⁾. I lyset af 2050-målet om klimaneutralitet bør drivhusgasemissionerne inden 2030 reduceres, og optaget øges, således at nettodrivhusgasemissioner, der er emissioner efter fratrækning af optag, reduceres for økonomien som helhed og internt med mindst 55 % senest i 2030 sammenlignet med niveauerne i 1990. Det Europæiske Råd godkendte dette mål i sine konklusioner af 10. og 11. december 2020. Det udstak også indledende retningslinjer for gennemførelsen heraf. Dette nye EU-klimamål for 2030 er et efterfølgende mål for så vidt angår artikel 2, nr. 11), i forordning (EU) 2018/1999 og erstatter derfor det EU-dækkende 2030-mål for drivhusgasemissioner, der er fastsat i dette punkt. Derudover bør Kommissionen senest den 30. juni 2021 vurdere, hvordan den relevante EU-lovgivning til gennemførelse af EU-klimamålet for 2030 bør ændres med henblik på at opnå sådanne nettoemissionsreduktioner. I den forbindelse har Kommissionen bebudet en revision af den relevante klima- og energilovgivning, som vil blive vedtaget i en pakke, der bl.a. omfatter vedvarende energi, energieffektivitet, arealanvendelse, energibeskatning, CO₂-emissionspræstationsnormer for lette køretøjer, indsatsfordeling og EU ETS.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 af 23. april 2009 om Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EUT L 126 af 21.5.2009, s. 13).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

Kommissionen agter at vurdere virkningerne af indførelsen af yderligere EU-foranstaltninger, der kan supplere eksisterende foranstaltninger, såsom markedsbaserede foranstaltninger, der omfatter en stærk solidaritetsmekanisme.

- (27) Ifølge Kommissionens vurderinger resulterer de eksisterende forpligtelser i henhold til artikel 4 i forordning (EU) 2018/841 i et nettokulstofdræn på 225 mio. ton CO₂-ækvivalenter i 2030. For at sikre, at der gøres en tilstrækkelig modvirkningsindsats frem til 2030, bør bidraget fra nettooptag til EU-klimamålet for 2030 begrænses til dette niveau. Dette berører ikke gennemgangen af den relevante EU-lovgivning med henblik på at gøre det muligt at nå målet.
- (28) Udgifterne under Unionens budget og det europæiske genopretningsinstrument, der er oprettet i henhold til Rådets forordning (EU) 2020/2094 ⁽¹⁾, bidrager til klimamålene ved at afsætte mindst 30 % af de samlede udgifter til støtte for klimamål på grundlag af en effektiv metode og i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning.
- (29) I lyset af målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og i betragtning af de internationale forpligtelser i henhold til Parisaftalen er der behov for en fortsat indsats for at sikre udfasningen af energistøtte, som er uforenelig med dette mål, navnlig støtten til fossile brændstoffer, uden at det påvirker bestræbelserne på at reducere energifattigdom.
- (30) For at sikre forudsigelighed for og tillid blandt alle økonomiske aktører, herunder virksomheder, arbejdstagere, investorer og forbrugere, og sikre en gradvis reduktion af drivhusgasemissionerne over tid og en uigenkaldelig omstilling til klimaneutralitet bør Kommissionen efter omstændighederne foreslå et mellemliggende EU-klimamål for 2040 senest seks måneder efter den første globale statusopgørelse i henhold til Parisaftalen. Kommissionen kan fremsætte forslag om at revidere det mellemliggende mål under hensyntagen til resultaterne af vurderingerne af Unionens fremskridt og foranstaltninger og af de nationale foranstaltninger samt resultaterne af den globale statusopgørelse og af den internationale udvikling, herunder vedrørende fælles tidsrammer for nationalt bestemte bidrag. Som et redskab til at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden i forbindelse med Unionens klimapolitikker bør Kommissionen, når den fremsætter sit lovgivningsforslag om EU-klimamålet for 2040, offentliggøre det fremskrevne vejledende EU-drivhusgasbudget for perioden 2030-2050, defineret som den vejledende samlede mængde nettodrivhusgasemissioner, som forventes at blive udledt i denne periode, uden at Unionens forpligtelser i henhold til Parisaftalen bringes i fare, samt den metode, der ligger til grund for dette vejledende budget.
- (31) Tilpasning er et nøgleelement i den langsigtede globale indsats over for klimaændringer. De negative virkninger af klimaændringer kan potentielt overstige medlemsstaternes tilpasningskapacitet. Medlemsstaterne og Unionen bør derfor forbedre deres tilpasningskapacitet, styrke modstandsdygtigheden og mindske sårbarheden over for klimaændringer som fastsat i Parisaftalens artikel 7 og maksimere de gensidige fordele i samspillet med andre politikker og anden lovgivning. Kommissionen bør vedtage en EU-strategi for tilpasning til klimaændringer i overensstemmelse med Parisaftalen. Medlemsstaterne bør vedtage omfattende nationale tilpasningsstrategier og -planer baseret på solide klimaændrings- og sårbarhedsanalyser, fremskridtsvurderinger og -indikatorer og med udgangspunkt i den bedste tilgængelige og nyeste videnskabelige dokumentation. Unionen bør søge at skabe en gunstig lovgivningsmæssig ramme for nationale politikker og foranstaltninger indført af medlemsstaterne for at tilpasse sig klimaændringerne. Forbedring af modstandsdygtigheden og tilpasningskapaciteten over for klimaændringer kræver en fælles indsats fra alle sektorer inden for økonomien og fra samfundet samt politisk sammenhæng og konsekvens i al relevant lovgivning og alle relevante politikker.
- (32) Økosystemer, mennesker og økonomier i alle Unionens regioner vil stå over for alvorlige virkninger af klimaændringerne såsom ekstrem varme, oversvømmelser, tørke, vandmangel, stigning i havvandstanden, smeltende gletsjere, skovbrande, kastevinde og tab for landbruget. De seneste ekstreme hændelser har allerede haft betydelig indvirkning på økosystemer og har påvirket skov- og landbrugsjords kulstofbinding og -lagringskapacitet. En forbedring af tilpasningskapaciteten og modstandsdygtigheden under hensyntagen til De Forenede Nationers

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 23).

mål for bæredygtig udvikling bidrager til at minimere klimaændringernes virkninger, til at håndtere uundgåelige virkninger på en socialt afbalanceret måde og til at forbedre levevilkårene i berørte områder. Det er omkostnings-effektivt at forberede sig i god tid på disse virkninger, og det kan også medføre betydelige sidegevinster for økosystemerne, sundheden og økonomien. Navnlig kan naturbaserede løsninger bidrage til afhjælpning af klimaændringernes virkninger, tilpasning og beskyttelse af biodiversiteten.

- (33) De relevante programmer, der er oprettet under den flerårige finansielle ramme, indeholder bestemmelser om screening af projekter for at sikre, at sådanne projekter er modstandsdygtige over for klimaændringernes potentielle negative virkninger ved hjælp af vurderinger af klimasårbarhed og -risici, herunder relevante tilpasningsforanstaltninger, samt for at sikre, at de integrerer omkostningerne ved drivhusgasemissioner og de positive virkninger af foranstaltninger til modvirkning af klimaændringer i cost-benefit-analysen. Dette bidrager til at integrere risici i forbindelse med klimaændringer samt vurderinger af sårbarhed over for og tilpasning til klimaændringer i investerings- og planlægningsbeslutninger under Unionens budget.
- (34) Når de træffer de relevante foranstaltninger på EU-plan og på nationalt plan for at nå målet om klimaneutralitet, bør medlemsstaterne og Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bl.a. tage hensyn til: bidraget fra omstillingen til klimaneutralitet til den offentlige sundhed, miljøets kvalitet, borgernes velfærd og sundhed, samfundets velstand, beskæftigelsen og økonomiens konkurrenceevne, energiomstillingen, øget energisikkerhed og bekæmpelsen af energifattigdom, fødevarerikkerhed og prismæssig overkommelighed med hensyn til fødevarer, udviklingen af bæredygtige og intelligente mobilitets- og transportsystemer, retfærdighed og solidaritet mellem og i medlemsstaterne i lyset af deres økonomiske kapacitet, nationale forhold, såsom de særlige forhold for øer, og behovet for konvergens over tid, behovet for, at omstillingen bliver fair og socialt retfærdig ved hjælp af passende uddannelsesprogrammer, den bedste tilgængelige og nyeste videnskabelige dokumentation, navnlig resultater rapporteret af IPCC, behovet for at integrere risici i forbindelse med klimaændringer i investerings- og planlægningsbeslutninger, omkostningseffektivitet og teknologineutralitet i forbindelse med at opnå reduktion og øget optag af drivhusgasemissionerne og i forbindelse med at øge modstandsdygtigheden samt udviklingen over tid af den miljømæssige integritet og det miljømæssige ambitionsniveau.
- (35) Som anført i den europæiske grønne pagt vedtog Kommissionen den 9. december 2020 en meddelelse med titlen »Strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet — en europæisk transportsektor, der er klar til fremtiden«. Strategien fastsætter en køreplan for en bæredygtig og intelligent fremtid for den europæiske transport med en handlingsplan for en målsætning om at reducere emissionerne fra transportsektoren med 90 % inden 2050.
- (36) For at sikre, at Unionen og medlemsstaterne fortsat er på rette vej til at nå målet om klimaneutralitet og opnå fremskridt med hensyn til tilpasning, bør Kommissionen regelmæssigt vurdere fremskridtene med udgangspunkt i de i denne forordnings fastsatte oplysninger, herunder oplysninger, der er fremlagt og indberettet i henhold til forordning (EU) 2018/1999. For at give mulighed for rettidig udarbejdelse af den globale statusopgørelse, jf. artikel 14 i Parisaftalen, bør konklusionerne af denne vurdering offentliggøres senest den 30. september hvert femte år, første gang i 2023. Det indebærer, at rapporterne i henhold til artikel 29, stk. 5, og artikel 35 i nævnte forordning og, i de relevante år, de tilhørende rapporter i henhold til artikel 29, stk. 1, og artikel 32 i nævnte forordning bør forelægges Europa-Parlamentet og Rådet samtidig med konklusionerne af vurderingen. Hvis de kollektive fremskridt, som medlemsstaterne gør med hensyn til at nå målet om klimaneutralitet eller med hensyn til tilpasning, er utilstrækkelige, eller Unionens foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet eller er utilstrækkelige til at øge tilpasningskapaciteten, styrke modstandsdygtigheden eller mindske sårbarheden, bør Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med traktaterne. Kommissionen bør også regelmæssigt vurdere relevante nationale foranstaltninger og fremsætte henstillinger, såfremt den konstaterer, at en medlemsstats foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet eller er utilstrækkelige til at øge tilpasningskapaciteten, styrke modstandsdygtigheden og mindske sårbarheden over for klimaændringer.
- (37) Kommissionen bør sikre en robust og objektiv vurdering på grundlag af de seneste videnskabelige, tekniske og socioøkonomiske resultater og repræsentativ for en bred vifte af uafhængig ekspertise, og den bør basere sin vurdering på relevante oplysninger, herunder oplysninger fremlagt og indberettet af medlemsstaterne, rapporter fra EEA, fra det rådgivende organ og fra Kommissionens Fælles Forskningscenter, den bedste tilgængelige og nyeste videnskabelige dokumentation, herunder de seneste rapporter fra IPCC, IPBES og andre internationale organer, samt jordobservationsdata fra det europæiske jordovervågningsprogram Copernicus. Kommissionen bør desuden basere sine vurderinger på en vejledende, lineær kurve, der forbinder EU-klimamålene for 2030 og 2040, når det er vedtaget, med Unionens mål om klimaneutralitet og tjener som vejledende værktøj til at foretage skøn af og evaluere de kollektive fremskridt hen imod opfyldelsen af Unionens mål om klimaneutralitet. Den vejledende,

lineære kurve berører ikke en afgørelse om at fastsætte et EU-klimamål for 2040. Eftersom Kommissionen har forpligtet sig til at undersøge, hvordan EU-klassificering kan anvendes i den offentlige sektor i forbindelse med den europæiske grønne pagt, bør dette omfatte oplysninger om miljømæssigt bæredygtige investeringer fra Unionens eller fra medlemsstaternes side, der er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852⁽¹⁴⁾, når sådanne oplysninger bliver tilgængelige. Kommissionen bør anvende europæiske og globale statistikker og data, hvor sådanne er tilgængelige, og søge ekspertrådgivning. EEA bør bistå Kommissionen i overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram.

- (38) Eftersom borgere og lokalsamfund spiller en vigtig rolle i at fremme omstillingen til klimaneutralitet, bør der på alle niveauer gøres en indsats for både at tilskynde til og fremme et stærkt offentligt og socialt engagement i klimaindsatsen samt en inklusiv og tilgængelig proces, herunder på lokalt, regionalt og nationalt plan. Kommissionen bør derfor søge at samarbejde med alle dele af samfundet, herunder aktører, der repræsenterer forskellige sektorer i økonomien, og sætte dem i stand til at træffe foranstaltninger, der fører hen imod et klimaneutralt samfund, herunder gennem den europæiske klimapagt.
- (39) I overensstemmelse med Kommissionens tilsagn om at følge principperne om bedre lovgivning bør der tilstræbes sammenhæng mellem Unionens instrumenter for så vidt angår reduktion af drivhusgasemissioner. Systemet til måling af fremskridtene med hensyn til at nå målet om klimaneutralitet og sammenhængen mellem de foranstaltninger, der træffes med dette mål for øje, bør bygge på og være i overensstemmelse med den forvaltningsramme, som er fastlagt i forordning (EU) 2018/1999 under hensyntagen til alle energionionens fem dimensioner. Navnlige bør systemet med regelmæssig rapportering og den tidsmæssige rækkefølge af Kommissionens vurdering og foranstaltninger på grundlag af rapporteringen bringes i overensstemmelse med kravene til medlemsstaterne om forelæggelse af oplysninger og rapporter i henhold til forordning (EU) 2018/1999. Forordning (EU) 2018/1999 bør derfor ændres for at føje målet om klimaneutralitet til de relevante bestemmelser.
- (40) Klimaændringer er pr. definition en grænseoverskridende udfordring, og der er behov for en koordineret indsats på EU-plan for effektivt at supplere og styrke nationale politikker. Målet for denne forordning, nemlig at opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget eller virkningerne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Denne forordning fastlægger rammerne for den uigenkaldelige og gradvise reduktion af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og styrkelsen af optag gennem dræn, som er reguleret i EU-retten.

Denne forordning fastsætter et bindende mål om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050 i bestræbelserne på at nå det langsigtede temperaturmål, der er fastsat i Parisaftalens artikel 2, stk. 1, litra a), og opstiller rammerne for at opnå fremskridt i bestræbelserne på at nå det globale tilpasningsmål, der er fastsat i Parisaftalens artikel 7. Denne forordning fastsætter også et bindende EU-mål om en intern nettoreduktion af drivhusgasemissioner for 2030.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

Denne forordning finder anvendelse på menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn af de drivhusgasser, der er anført i del 2 i bilag V til forordning (EU) 2018/1999.

Artikel 2

Målet om klimaneutralitet

1. De EU-dækkende drivhusgasemissioner og -optag, som er reguleret i EU-retten, skal være i balance inden for Unionen senest i 2050, således at nettoemissionerne reduceres til nul senest denne dato, og Unionen sigter mod at opnå negative emissioner derefter.
2. De relevante EU-institutioner og medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger på henholdsvis EU-plan og nationalt plan til at sikre, at man kollektivt når det i stk. 1 fastsatte mål om klimaneutralitet, under hensyntagen til vigtigheden af at fremme både retfærdighed og solidaritet mellem medlemsstaterne og omkostningseffektivitet i forbindelse med at nå dette mål.

Artikel 3

Videnskabelig rådgivning om klimaændringer

1. Det europæiske videnskabeligt rådgivende organ om klimaændringer, der er oprettet i henhold til artikel 10a i forordning (EF) nr. 401/2009 (»det rådgivende organ«), tjener som Unionens referencepunkt for videnskabelig viden om klimaændringer i kraft af dets uafhængighed og videnskabelige og tekniske ekspertise.
2. Det rådgivende organs opgaver omfatter:
 - a) at tage de seneste videnskabelige resultater i IPCC's rapporter og videnskabelige klimadata i betragtning, navnlig med hensyn til oplysninger, der er relevante for Unionen
 - b) at yde videnskabelig rådgivning og udarbejde rapporter om eksisterende og foreslåede EU-foranstaltninger, klimamål og vejledende drivhusgasbudgetter og deres sammenhæng med målene i denne forordning og Unionens internationale forpligtelser i henhold til Parisaftalen
 - c) at bidrage til udveksling af uafhængig videnskabelig viden inden for modellering, overvågning, lovende forskning og innovation, der bidrager til at reducere emissioner eller øge optag
 - d) at identificere de tiltag og muligheder, der er nødvendige for at nå Unionens klimamål
 - e) at højne bevidstheden om klimaændringer og deres virkninger samt at stimulere dialogen og samarbejdet mellem videnskabelige organer i Unionen med henblik på at supplere det eksisterende arbejde og den eksisterende indsats.
3. Det rådgivende organ lader sig i sit arbejde lede af den bedste tilgængelige og nyeste videnskabelige dokumentation, herunder de seneste rapporter fra IPCC, IPBES og andre internationale organer. Det følger en fuldt ud gennemsigtig proces og gør sine rapporter offentligt tilgængelige. Det kan, hvor det er tilgængeligt, tage hensyn til arbejdet i de i stk. 4 omhandlede nationale rådgivende organer om klima.
4. Hver medlemsstat opfordres i forbindelse med styrkelsen af videnskabens rolle inden for klimapolitikken til at oprette et nationalt rådgivende organ om klima med ansvar for at yde videnskabelig ekspertrådgivning om klimapolitik til de relevante nationale myndigheder som foreskrevet af den pågældende medlemsstat. Hvis en medlemsstat beslutter at oprette et sådant rådgivende organ, underretter den EEA herom.

Artikel 4

Mellemliggende EU-klimamål

1. For at nå målet om klimaneutralitet fastsat i artikel 2, stk. 1, er det bindende EU-klimamål for 2030 en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner (emissioner efter fratrækning af optag) på mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030.

I forbindelse med gennemførelsen af det i første afsnit omhandlede mål prioriterer de relevante EU-institutioner og medlemsstaterne hurtige og forudsigelige emissionsreduktioner og fremmer samtidig optag gennem naturlige dræn.

For at sikre, at der gøres en tilstrækkelig modvirkningsindsats frem til 2030 med henblik på denne forordning, og uden at det berører den i stk. 2 omhandlede gennemgang af EU-lovgivningen, begrænses bidraget fra nettooptag til EU-klimamålet for 2030 til 225 mio. ton CO₂-ækvivalenter. For at øge Unionens kulstofdræn i overensstemmelse med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 sigter Unionen mod at opnå en større mængde af sit nettokulstofdræn i 2030.

2. Senest den 30. juni 2021 gennemgår Kommissionen den relevante EU-lovgivning for at muliggøre opnåelsen af det i denne artikels stk. 1 fastsatte mål og det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet, og den overvejer at træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder vedtagelsen af lovgivningsforslag, i overensstemmelse med traktaterne.

Inden for rammerne af den i første afsnit omhandlede gennemgang og fremtidige gennemgange vurderer Kommissionen navnlig, om der i henhold til EU-retten findes passende instrumenter og incitamentter til at mobilisere de investeringer, der er behov for, og foreslår de nødvendige foranstaltninger.

Fra Kommissionens vedtagelse af lovgivningsforslag overvåger den lovgivningsprocedurerne for de forskellige forslag og kan aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt det forventede resultat af disse lovgivningsprocedurer samlet set vil nå målet fastsat i stk. 1. Hvis det forventede resultat ikke ville resultere i et udfald, som er i overensstemmelse med målet fastsat i stk. 1, kan Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder vedtagelse af lovgivningsforslag, i overensstemmelse med traktaterne.

3. Med henblik på at nå målet om klimaneutralitet, jf. denne forordnings artikel 2, stk. 1, fastsættes et EU-dækkende klimamål for 2040. Med henblik derpå fremsætter Kommissionen senest seks måneder efter den første globale statusopgørelse, der er omhandlet i Parisaftalens artikel 14, efter omstændighederne et lovgivningsforslag om ændring af nærværende forordning baseret på en detaljeret konsekvensanalyse med henblik på at inkludere EU-klimamålet for 2040 under hensyntagen til konklusionerne af de vurderinger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 6 og 7, og til resultaterne af den globale statusopgørelse.

4. Når Kommissionen fremsætter sit lovgivningsforslag til EU-klimamålet for 2040, jf. stk. 3, offentliggør den samtidig i en særskilt rapport det fremskrevne vejledende EU-drivhusgasbudget for perioden 2030-2050, defineret som den vejledende samlede mængde nettodrivhusgasemissioner (udtrykt i CO₂-ækvivalenter og med særskilte oplysninger om emissioner og optag), som forventes at blive udledt i denne periode, uden at Unionens forpligtelser i henhold til Parisaftalen bringes i fare. Det fremskrevne vejledende EU-drivhusgasbudget skal være baseret på den bedste tilgængelige videnskab, tage hensyn til rådgivningen fra det rådgivende organ samt til den relevante EU-lovgivning til gennemførelse af EU-klimamålet for 2030, når den er vedtaget. Kommissionen offentliggør også metoden, der ligger til grund for det fremskrevne vejledende EU-drivhusgasbudget.

5. Når Kommissionen fremsætter forslag til EU-klimamålet for 2040 i overensstemmelse med stk. 3, tager den hensyn til følgende:

- a) den bedste tilgængelige og seneste videnskabelige dokumentation, herunder de seneste rapporter fra IPCC og det rådgivende organ
- b) de sociale, økonomiske og miljømæssige virkninger, herunder omkostningerne ved ikke at handle
- c) behovet for at sikre en fair og socialt retfærdig omstilling for alle
- d) omkostningseffektivitet og energieffektivitet
- e) konkurrenceevnen i Unionens økonomi, navnlig hvad angår små og mellemstore virksomheder og de sektorer, der er mest udsat for kulstoflækage
- f) de bedste tilgængelige, omkostningseffektive, sikre og skalerbare teknologier
- g) energieffektivitet og princippet om »energieffektivitet først«, overkommelige energipriser og energiforsyningsikkerhed
- h) retfærdighed og solidaritet mellem og i medlemsstaterne
- i) behovet for at sikre miljømæssig effektivitet og udvikling over tid

- j) behovet for at bevare, forvalte og forbedre naturlige dræn på lang sigt og beskytte og genoprette biodiversiteten
- k) investeringsbehov og -muligheder
- l) den internationale udvikling og de internationale bestræbelser, der er gjort for at nå de langsigtede mål i Parisaftalen og det endelige mål for UNFCCC
- m) eksisterende oplysninger om det fremskrevne vejledende EU-drivhusgasbudget for perioden 2030-2050, jf. stk. 4.

6. Senest seks måneder efter den anden globale statusopgørelse, der er omhandlet i Parisaftalens artikel 14, kan Kommissionen fremsætte forslag om at revidere EU-klimamålet for 2040 i overensstemmelse med denne forordnings artikel 11.

7. Denne artikels bestemmelser gennemgås løbende i lyset af internationale udviklinger og bestræbelser, der er gjort for at nå de langsigtede mål i Parisaftalen, herunder for så vidt angår resultaterne af internationale drøftelser om fælles tidsrammer for nationalt bestemte bidrag.

Artikel 5

Tilpasning til klimaændringer

1. De relevante EU-institutioner og medlemsstaterne sikrer fortsatte fremskridt med hensyn til forbedring af tilpasningskapaciteten, styrkelse af modstandsdygtigheden og mindskelse af sårbarheden over for klimaændringer i overensstemmelse med artikel 7 i Parisaftalen.

2. Kommissionen vedtager en EU-strategi for tilpasning til klimaændringer i overensstemmelse med Parisaftalen og gennemgår den regelmæssigt i forbindelse med den gennemgang, der er fastsat i denne forordnings artikel 6, stk. 2, litra b).

3. De relevante EU-institutioner og medlemsstaterne sikrer også, at tilpasningspolitikkerne i Unionen og i medlemsstaterne er sammenhængende, gensidigt understøttende, giver gensidige fordele i samspillet med sektorspecifikke politikker og arbejder for en bedre integration af tilpasning til klimaændringer på en konsekvent måde på alle politikområder, herunder relevante socioøkonomiske og miljømæssige politikker og tiltag, hvor det er relevant, samt i Unionens foranstaltninger udadtil. De skal navnlig fokusere på de mest sårbare og hårdest ramte befolkningsgrupper og sektorer og identificere mangler i denne forbindelse i samråd med civilsamfundet.

4. Medlemsstaterne vedtager og gennemfører nationale tilpasningsstrategier og -planer under hensyntagen til den i denne artikels stk. 2 omhandlede EU-strategi om tilpasning til klimaændringer, og som bygger på robuste klimaændrings- og sårbarhedsanalyser, fremskridtsvurderinger og -indikatorer og med udgangspunkt i den bedste tilgængelige og nyeste videnskabelige dokumentation. Medlemsstaterne tager i deres nationale tilpasningsstrategier hensyn til den særlige sårbarhed af de relevante sektorer, bl.a. landbrug, og af vand- og fødevarer-systemer samt fødevarer-sikkerhed, og fremmer naturbaserede løsninger og økosystembaseret tilpasning. Medlemsstaterne ajourfører regelmæssigt strategierne og medtager de relaterede ajourførte oplysninger i de rapporter, der skal forelægges i henhold til artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1999.

5. Senest den 30. juli 2022 vedtager Kommissionen retningslinjer med fælles principper og praksis for identifikation, klassificering og tilsynsmæssig forvaltning af materielle fysiske klimarisici i forbindelse med planlægning, udvikling, gennemførelse og overvågning af projekter og programmer for projekter.

Artikel 6

Vurdering af Unionens fremskridt og foranstaltninger

1. Senest den 30. september 2023 og hvert femte år derefter foretager Kommissionen sammen med den vurdering, der er fastsat i artikel 29, stk. 5, i forordning (EU) 2018/1999, en vurdering af:

- a) de kollektive fremskridt, som alle medlemsstaterne har gjort med hensyn til at nå det i nærværende forordnings artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet

- b) de kollektive fremskridt, som er gjort af alle medlemsstaterne med hensyn til tilpasning, jf. nærværende forordnings artikel 5.

Kommissionen forelægger konklusionerne af denne vurdering for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med rapporten om status over energiunionen, der er udarbejdet i det pågældende kalenderår i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) 2018/1999.

2. Senest den 30. september 2023 og hvert femte år derefter foretager Kommissionen en gennemgang af:

- a) overensstemmelsen mellem Unionens foranstaltninger og det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet
- b) Unionens foranstaltningers overensstemmelse med at sikre fremskridt med hensyn til tilpasningen, jf. artikel 5.

3. Hvis Kommissionen på grundlag af de vurderinger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, konstaterer, at EU-foranstaltningerne ikke er i overensstemmelse med det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet eller ikke er i overensstemmelse med at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. artikel 5, eller at fremskridtene i retning af dette mål om klimaneutralitet eller med hensyn til tilpasning, jf. artikel 5, er utilstrækkelige, træffer den de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med traktaterne.

4. Kommissionen vurderer overensstemmelsen mellem ethvert udkast til foranstaltninger eller lovgivningsforslag, herunder budgetforslag, med det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet og EU-klimamålene for 2030 og 2040 inden vedtagelsen og inddrager denne vurdering i enhver konsekvensanalyse, der ledsager disse foranstaltninger eller forslag, og gør resultatet offentligt tilgængeligt på vedtagelsestidspunktet. Kommissionen vurderer også, om disse udkast til foranstaltninger eller lovgivningsforslag, herunder budgetforslag, er i overensstemmelse med at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. artikel 5. Når Kommissionen fremsætter sine udkast til foranstaltninger og lovgivningsforslag, bestræber den sig på at tilpasse dem til målene i denne forordning. I tilfælde af manglende overensstemmelse giver Kommissionen en begrundelse som et led i den i dette stykke omhandlede overensstemmelsesvurdering.

Artikel 7

Vurdering af nationale foranstaltninger

1. Senest den 30. september 2023 og hvert femte år derefter vurderer Kommissionen:

- a) overensstemmelsen af nationale foranstaltninger, der på grundlag af de integrerede nationale energi- og klimaplaner, nationale langsigtede strategier og de toårige statusrapporter, der forelægges i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999, er identificeret som relevante for at nå det i nærværende forordnings artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet, med det pågældende mål
- b) relevante nationale foranstaltningers overensstemmelse med at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. artikel 5, under hensyntagen til de nationale tilpasningsstrategier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4.

Kommissionen forelægger konklusionerne af denne vurdering for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med rapporten om status over energiunionen, der er udarbejdet i det pågældende kalenderår i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) 2018/1999.

2. Konstaterer Kommissionen efter behørig hensyntagen til de kollektive fremskridt, som er blevet vurderet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, at en medlemsstats foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet fastsat i artikel 2, stk. 1, eller ikke er i overensstemmelse med at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. artikel 5, kan den fremsætte henstillinger til den pågældende medlemsstat. Kommissionen gør disse henstillinger offentligt tilgængelige.

3. Hvis henstillinger fremsættes i overensstemmelse med stk. 2, finder følgende principper anvendelse:

- a) den pågældende medlemsstat underretter senest seks måneder efter modtagelsen af henstillingerne Kommissionen om de foranstaltninger, den agter at vedtage, for at tage behørigt hensyn til henstillingerne i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne og Unionen og mellem medlemsstaterne indbyrdes

- b) efter indsendelsen af den i dette stykkes litra a) omhandlede underretning angiver den berørte medlemsstat i sin efterfølgende integrerede nationale energi- og klimastatusrapport, der forelægges i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 i det år, som følger efter det år, hvor henstillingerne blev fremsat, på hvilken måde den har taget behørigt hensyn til henstillingerne; hvis den pågældende medlemsstat beslutter ikke at følge henstillingerne eller en væsentlig del heraf, skal den begrunde hvorfor over for Kommissionen
- c) henstillingerne supplerer de seneste landespecifikke henstillinger, der er fremsat i forbindelse med det europæiske semester.

Artikel 8

Fælles bestemmelser med hensyn til Kommissionens vurdering

1. Kommissionen baserer sine første og anden vurderinger, jf. artikel 6 og 7, på en vejledende, lineær kurve, som fastsætter vejen til reduktion af nettoemissionerne på EU-plan, og som forbinder EU-klimamålet for 2030, jf. artikel 4, stk. 1, EU-klimamålet for 2040, når det er vedtaget, og målet om klimaneutralitet, jf. artikel 2, stk. 1.
2. Efter de første og anden vurderinger omhandlet i stk. 1 baserer Kommissionen enhver efterfølgende vurdering på en vejledende, lineær kurve, som forbinder EU-klimamålet for 2040, når det er vedtaget, med målet om klimaneutralitet, jf. artikel 2, stk. 1.
3. Ud over de nationale foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a), baserer Kommissionen sine vurderinger, jf. artikel 6 og 7, på mindst følgende:
 - a) oplysninger, der er fremlagt og indberettet i henhold til forordning (EU) 2018/1999
 - b) rapporter fra EEA, det rådgivende organ og Kommissionens Fælles Forskningscenter
 - c) europæiske og globale statistikker og data, herunder statistikker og data fra det europæiske jordovervågningsprogram Copernicus, data om konstaterede og forventede tab som følge af negative klimapåvirkninger og estimater af omkostningerne ved manglende handling eller forsinket handling, hvis sådanne er tilgængelige
 - d) den bedste tilgængelige og nyeste videnskabelige dokumentation, herunder de seneste rapporter fra IPCC, IPBES og andre internationale organer, og
 - e) eventuelle supplerende oplysninger om miljømæssigt bæredygtige investeringer fra Unionens og fra medlemsstaternes side, herunder, hvor de er tilgængelige, investeringer i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/852.
4. EEA bistår Kommissionen ved udarbejdelsen af de i artikel 6 og 7 omhandlede vurderinger i overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram.

Artikel 9

Offentlig deltagelse

1. Kommissionen søger at samarbejde med alle dele af samfundet og sætte dem i stand til at træffe foranstaltninger, der fører hen imod en fair og socialt retfærdig omstilling til et klimaneutralt samfund. Kommissionen fremmer en inklusiv og tilgængelig proces på alle niveauer, herunder på nationalt, regionalt og lokalt plan, og med deltagelse af arbejdsmarkedets parter, den akademiske verden, erhvervslivet, borgerne og civilsamfundet med henblik på udveksling af bedste praksis og for at identificere tiltag, der kan bidrage til at nå målene i denne forordning. Kommissionen kan også trække på de offentlige høringer og på de klima- og energidialoger på flere niveauer, som medlemsstaterne har etableret i overensstemmelse med artikel 10 og 11 i forordning (EU) 2018/1999.
2. Kommissionen anvender alle relevante instrumenter, herunder den europæiske klimapagt, til at inddrage borgere, arbejdsmarkedets parter og interessenter, og fremmer dialog og formidling af videnskabeligt baserede oplysninger om klimaændringer og deres sociale og ligestillingsmæssige aspekter.

*Artikel 10***Sektorspecifikke køreplaner**

Kommissionen samarbejder med de økonomiske sektorer, der vælger at udarbejde vejledende frivillige køreplaner for at nå målet om klimaneutralitet fastsat i artikel 2, stk. 1. Kommissionen overvåger udviklingen af sådanne køreplaner. Dens engagement omfatter fremme af dialog på EU-plan og udveksling af bedste praksis blandt relevante interessenter.

*Artikel 11***Gennemgang**

Senest seks måneder efter hver global statusopgørelse som omhandlet i artikel 14 i Parisaftalen forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med konklusionerne af de i denne forordnings artikel 6 og 7 omhandlede vurderinger om funktionen af denne forordning under hensyntagen til:

- a) den bedste tilgængelige og seneste videnskabelige dokumentation, herunder de seneste rapporter fra IPCC og det rådgivende organ
- b) den internationale udvikling og de internationale bestræbelser, der er gjort for at nå de langsigtede mål i Parisaftalen.

Kommissionens rapport kan, hvor det er relevant, ledsages af et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning.

*Artikel 12***Ændring af forordning (EF) nr. 401/2009**

I forordning (EF) nr. 401/2009 foretages følgende ændringer:

- 1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

1. Der oprettes herved et europæisk videnskabeligt rådgivende organ om klimaændringer (»det rådgivende organ«).
2. Det rådgivende organ består af 15 højtstående videnskabelige eksperter, der dækker en bred vifte af relevante fagområder. Medlemmerne af det rådgivende organ opfylder kriterierne fastsat i stk. 3. Højest to medlemmer af det rådgivende organ må være statsborgere i samme medlemsstat. Medlemmerne af det rådgivende organs uafhængighed skal være uomtvistelig.
3. Bestyrelsen udpeger medlemmerne af det rådgivende organ for en periode på fire år, der kan forlænges én gang, efter en åben, retfærdig og gennemsigtig udvælgelsesprocedure. Ved udvælgelsen af medlemmerne af det rådgivende organ tilstræber bestyrelsen at sikre en varieret faglig og sektorspecifik ekspertise samt en ligelig kønsfordeling og geografisk balance. Udvalget baseres på følgende kriterier:
 - a) videnskabelig topkvalitet
 - b) erfaring med at foretage videnskabelige vurderinger og yde videnskabelig rådgivning inden for ekspertiseområderne
 - c) bred ekspertise inden for klima- og miljøvidenskab eller andre videnskabelige områder, der er relevante for opfyldelsen af Unionens klimamål
 - d) erhvervs erfaring inden for et tværfagligt miljø i international sammenhæng.
4. Medlemmerne af det rådgivende organ udpeges personligt og afgiver deres holdninger fuldstændigt uafhængigt af medlemsstaterne og EU-institutionerne. Det rådgivende organ vælger blandt sine medlemmer sin formand for en periode på fire år, og det vedtager selv sin forretningsorden.

5. Det rådgivende organ supplerer agenturets arbejde, samtidig med at det handler uafhængigt i udførelsen af sine opgaver. Det rådgivende organ fastsætter sit årlige arbejdsprogram uafhængigt, og det rådfører sig i den forbindelse med bestyrelsen. Formanden for det rådgivende organ underretter bestyrelsen og den administrerende direktør om dette program og dets gennemførelse.«

2) I artikel 11 tilføjes følgende stykke:

»5. Agenturets budget omfatter også udgifterne i forbindelse med det rådgivende organ.«

Artikel 13

Ændring af forordning (EU) 2018/1999

I forordning (EU) 2018/1999 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) gennemførelse af strategier og foranstaltninger med det formål at nå målsætningerne og målene for energiunionen og de langsigtede mål for Unionens forpligtelser vedrørende drivhusgasemissioner i overensstemmelse med Parisaftalen, navnlig Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 (*), samt, for den første tiårige periode fra 2021 til 2030, navnlig Unionens 2030-mål for energi og klima

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).«

2) Artikel 2, nr. 7), affattes således:

»7) »fremskrivninger«: prognoser over menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn eller over udviklinger i energisystemet, der som minimum omfatter kvantitative estimater for en sekvens af seks fremtidige år, der ender på 0 eller 5, umiddelbart efter rapporteringsåret«.

3) Artikel 3, stk. 2, litra f), affattes således:

»f) en vurdering af virkningerne af de planlagte politikker og foranstaltninger med hensyn til at opfylde de i dette stykkes litra b) omhandlede målsætninger, herunder deres overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119, de langsigtede målsætninger om reduktion af drivhusgasemissioner i henhold til Parisaftalen og de langsigtede strategier som omhandlet i nærværende forordnings artikel 15«.

4) I artikel 8, stk. 2, tilføjes følgende litra:

»e) hvordan eksisterende politikker og foranstaltninger og planlagte politikker og foranstaltninger bidrager til at nå Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119.«

5) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Klima- og energidialog på flere niveauer

Hver medlemsstat etablerer en klima- og energidialog på flere niveauer i henhold til de nationale regler, hvor lokale myndigheder, civilsamsfundsorganisationer, erhvervslivet, investorer og andre relevante interessenter samt offentligheden aktivt kan involvere sig og drøfte opnåelsen af Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119 og de forskellige scenarier, der opstilles for energi- og klimapolitikken, herunder på lang sigt, og hvor de kan gennemgå opnåede fremskridt, medmindre de allerede råder over en struktur, der opfylder formålet. Integreerede nationale energi- og klimaplaner kan drøftes inden for rammerne af en sådan dialog.«

6) Artikel 15 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Senest den 1. januar 2020, dernæst senest den 1. januar 2029 og hvert tiende år derefter, opstiller hver medlemsstat og forelægger Kommissionen sin langsigtede strategi med en horisont på 30 år og i overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119. Medlemsstaterne bør i fornødent omfang opdatere disse strategier hvert femte år.«

b) Stk. 3, litra c), affattes således:

»c) opnå langsigtede reduktioner af drivhusgasemissionerne og forbedret optag gennem dræn inden for alle sektorer i overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119, på baggrund af de ifølge Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) nødvendige reduktioner af drivhusgasemissionerne, at reducere Unionens drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv måde og øge optaget gennem dræn i bestræbelserne på at nå temperaturmålene i Parisaftalen og således opnå en balance mellem menneskeskabte emissioner fra kilder og optag af drivhusgasser gennem dræn inden for Unionen så tidligt som muligt og, såfremt det bliver relevant, opnå negative emissioner derefter.«

7) Artikel 17 ændres således:

a) Stk. 2, litra a), affattes således:

»a) oplysninger om de fremskridt, der er gjort for at nå de målsætninger, herunder fremskridt hen imod Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119, mål og bidrag, der er fastsat i den integrerede nationale energi- og klimaplan, og med hensyn til finansiering og gennemførelse af de dertil fornødne politikker og foranstaltninger, herunder en gennemgang af faktisk foretagne investeringer i forhold til indledende investeringsoverslag.«

b) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

»Kommissionen vedtager bistået af det i artikel 44, stk. 1, litra b), omhandlede Udvalg om Energiunionen gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte strukturen, formatet, tekniske enkeltheder og processer for de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2, herunder en metode for rapportering om udfasning af energisubsidier, navnlig til fossile brændstoffer, jf. artikel 25, litra d).«

8) Artikel 29, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) hver medlemsstats fremskridt med at opfylde sine målsætninger, herunder fremskridt hen imod Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119, mål og bidrag og gennemføre de politikker og foranstaltninger, der er opstillet i dennes integrerede nationale energi- og klimaplan.«

9) Artikel 45 affattes således:

»Artikel 45

Evaluerings

Kommissionen aflægger senest seks måneder efter hver global statusopgørelse, jf. Parisaftalens artikel 14, rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, dens bidrag til forvaltning af energiunionen, dens bidrag til de langsigtede mål i Parisaftalen, fremskridtene hen imod at nå klima- og energimålene for 2030 og Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119, energiunionens yderligere målsætninger, og hvorvidt dens bestemmelser om planlægning, rapportering og overvågning stemmer overens med anden EU-ret eller beslutninger i relation til UNFCCC eller Parisaftalen. Kommissionens rapporter kan i det relevante omfang ledsages af lovgivningsforslag.«

10) Bilag I, del 1, ændres således:

a) Afdeling A, punkt 3.1.1, nr. i, affattes således:

»i. Politikker og foranstaltninger til opfyldelse af målet, som er fastsat i forordning (EU) 2018/842, som omhandlet i denne afdelings punkt 2.1.1, samt politikker og foranstaltninger til overholdelse af forordning (EU) 2018/841, omfattende alle centrale udledende sektorer og sektorer til forøgelse af optag, med et perspektiv på Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119«.

b) I afdeling B tilføjes følgende punkt:

»5.5. Bidraget fra planlagte politikker og foranstaltninger til at nå Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119«.

11) I bilag VI, punkt c), affattes nr. viii) således:

»viii) en vurdering af, i hvilket omfang politikken eller foranstaltningen bidrager til at nå Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119, og til opfyldelsen af den langsigtede strategi, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 15«.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juni 2021.

På Europa-Parlamentets vegne
D.M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
J.P. MATOS FERNANDES
Formand
